

Sygn. akt I ACz 444/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2013r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie Wydział I Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Pelc (spraw.)

Sędziowie: SA Anna Gawelko

SA Stanisława Urban

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy
z powództwa **D. B.**

przeciwko **J. B.**

o zadośćuczynienie

na skutek zażalenia **pozwanego**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 29 marca 2013 r., sygn. akt I C 3/13

p o s t a n a w i a:

z m i e n i ć zaskarżone postanowienie i o d d a l i ć wnioski o zabezpieczenie roszczenia.

U z a s a d n i e n i e.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zabezpieczył roszczenie powoda tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, dochodzone w pozwie wniesionym przeciwko J. B., ustanawiając hipotekę przymusową w kwocie 100.000 zł na wierzytelności hipotecznej przysługującej pozwanemu w wysokości 139.783,50 zł wpisanej w dziale IV księgi wieczystej nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Rzeszowie. W ocenie Sądu powód uprawdopodobnił roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany zarzucił naruszenie art. 730¹ i art. 232 w zw. z art. 244 § 1 kpc, wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

W szczególności podniósł, że wbrew twierdzeniom pozwu, jako ojciec nie znęcał się nad powodem, powołując postanowienie o umorzeniu dochodzenia w tej sprawie z dnia 29 września 2009 r. sygn. akt RSD 366/09stwierdził też, że to powód był agresywny w stosunku do pozwanego.

Niezależnie od powyższego wniesienie pozwu – według pozwanego – ma uniemożliwić otrzymanie przez pozwanego od matki powoda, byłej żony pozwanego, spłaty kwoty 139.783,50 zł, w wyniku podziału majątku dorobkowego b. małżonków.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wbrew ocenie Sądu Okręgowego brak podstaw do przyjęcia, na podstawie twierdzeń pozwu, by roszczenie powoda zostało uprawdopodobnione. Wprawdzie powód szczegółowo opisał w uzasadnieniu formy znęcania się pozwanego zarówno nad nim jak i nad matką, powołując na dowód ustalenia dokonane w postępowaniu toczącym się w sprawie

o rozwód z powództwa M. B. przeciwko J. B., jednak sprawa ta (sygn. akt I C 1435/05) zakończyła się wyrokiem z dnia 21 grudnia 2005 r. orzekającym rozwód bez orzekania o winie, a z zeznań M. B. nie wynika, by pozwany znęcał się nad powodem. Poza tym wysokość kwoty należnej tytułem zadośćuczynienia zależy od oceny sądu, co wynika z brzmienia art. 445 § 1 kc i na obecnym etapie postępowania – bez przeprowadzenia stosownego postępowania dowodowego – trudno przesądzić czy żądana przez powoda kwota należy mu się zarówno co do zasady jak i wysokości.

Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 § 1 w zw. z art. 397 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie i orzekł jak w sentencji.